

AIDS InfoNet

www.aidsinfonet.org

Fact Sheet Number 552

இரத்த சோகை ANEMIA

இரத்த சோகை என்றால் என்ன?

ஹிமோகுளோபின் (எச்ஜிபி) குறைதல் இரத்தசோகை எனப்படும். எச்ஜிபி என்பது சிவப்பு இரத்த அணுக்களில் உள்ள புரத சத்தாகும். இது ஆக்ஸிஜனை நுரையீரலில் இருந்து உடலில் எல்லா பாகங்களுக்கும் எடுத்து செல்கிறது.

இரத்தசோகையால் சோர்வு, சுவாச குறைவு, மற்றும் தலை சுற்றல் ஏற்படும். இரத்தசோகை உள்ளவர்கள் சரியான அளவு ஹிமோகுளோபின் உள்ளவர்களை போல் நன்றாக இருக்க முடியாது. அவர்கள் வேலை செய்ய கஷ்டப்படுவர். இதை தரம் குறைந்த வாழ்கை என்று அழைப்பார்கள்.

ஹிமோகுளோபின் அளவானது இரத்தத்தின் முழு எண்ணிக்கையில் (சிபிசி) ஒரு பகுதியாக அளக்கப்படுகிறது. மேலும் இதை பற்றிய ஆய்வக சோதனை முறைகளின் விவரங்களை அறிய பாக்டீரியா சீட் 121 ஐ பார்க்கவும். ஒரு குறிப்பிட்ட இரத்தத்தின் மாதிரியில் எச்ஜிபியின் அளவு கிராம் பெர் டெசிலிட்டர் அளவையில் அளக்கப்படுகிறது.

இரத்தசோகையானது எச்ஜிபியின் அளவை வைத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. எச்ஜிபியின் அளவுகள் 6.5 அளவிற்கு கீழே இருப்பதை உயிருக்கு அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தும் என்பதை அநேகமாக எல்லா

மருத்துவர்களும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இந்த அளவு குறைந்தது 12 பெண்களுக்கும், 14 ஆண்களுக்கும் இருப்பது சரியான அளவாகும். மொத்தத்தில் பெண்களுக்கு எச்ஜிபியின் அளவு குறைந்தது இருக்கும். மிகப்பெரிய மற்றும் மிகச்சிறிய மக்களுக்கும் கூட. அதிகமான ஆப்ரிகன் - அமெரிக்கன் மக்களுக்கு மற்ற வகை மக்களைவிட இரத்த சோகை உள்ளது.

இரத்த சோகை எதனால் ஏற்படுகிறது?

எலும்பு மஜ்ஜை இரத்த சிவப்பு அணுக்களை உருவாக்குகிறது. இந்த செயல் முறைக்கு இரும்பு, விட்டமின் பி12 மற்றும் பாலிக் அமிலம் (அல்லது போலேட்) தேவைப்படுகிறது.

எரித்ரோபொயடின் (இபிஓ) இரத்த சிவப்பணுக்கள் உருவாக்கத்தை தூண்டுகிறது. இபிஓ சிறுநீரகங்களால் உருவாக்கப்படும் ஓர் சுரப்பி.

அனீமியாவானது உடலானது போதுமான அளவுக்கு குறைவாக சிவப்பு அணுக்களை உருவாக்குவதாலும் ஏற்படலாம். மேலும் இது சிவப்பு அணுக்கலின் குறைவால் அல்லது அழிவால் ஏற்படுகிறது. பல்வேறு காரணங்களால் அனீமியா உண்டாகலாம்.:

- மிககுறைந்த இரும்பு, விட்டமின் பி12 மற்றும் பாலிக் அமிலம் (அல்லது போலேட்) மெகாலோப்லாஸ்டிக்

இரத்தசோகையை உருவாக்குகிறது. இதனால் இரத்தசிவப்பு அணுக்கள் பெரியதாகவும், வெளிர் நிறத்திலும் இருக்கும். (பாக்டீரியா சீட் 121 ஐ பார்க்கவும்).

- எலும்பு மஜ்ஜை அல்லது சிறுநீரக கோளாரினாலும் ஏற்படலாம்.
- இரத்த இழப்பு பெண்களின் மாதவிடாய் காலத்தில்
- இரத்தசிவப்பு அணுக்களின் அழிவாலும் (ஹெமொலைடிக் அனீமியா)

ஹெச்ஐவி தொற்று இரத்த சோகையை உண்டாக்கும். அதேபோலஹெச்ஐவி சம்பந்தமான சந்தர்ப்பவாத நோய்களாலும் இரத்தசோகையை உண்டாக்கும். (பாக்டீரியா சீட் 500 ஐ பார்க்கவும்).

பொதுவாக, ஹெச்ஐவி மற்றும் அது சம்பந்தமான நோய்களுக்காக எடுத்துக்கொள்ளும் மருந்துகள் இரத்தசோகையை உண்டாக்கும்.

இரத்தசோகை மற்றும் ஹெச்ஐவி

தீவிரமான இரத்தசோகை இருப்பது பொதுவான ஒன்றாகும். 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான ஹெச்ஐவி நோய் உள்ளவர்களுக்கு சில அளவு இரத்தசோகை பாதிப்பு இருக்கும். மிகவும் முற்றிய நிலையில் ஹெச்ஐவி நோய் உள்ளவர்களுக்கும் சிடி4 எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளவர்களுக்கும் அதிக அளவு இரத்தசோகை இருக்கும்.

ஏஆர்ஐ சிகிச்சையை தொடங்கியதும், மக்களுக்கு இரத்த சோகையின் அளவு குறைய ஆரம்பிக்கும். தீவிர இரத்தசோகை அரிதாக இருக்கும். இருந்த போதிலும் ஏஆர்ஐ சிகிச்சை இரத்தசோகையை நீக்கவில்லை. நீண்ட ஆய்வின்படி, ஏறக்குறைய 46 சதவீத நோயாளிகளுக்கு ஒரு வருட ஏஆர்ஐ சிகிச்சைக்கு பிறகு கூட குறைந்த அல்லது மிதமான இரத்தசோகை இருப்பதாக கண்டுள்ளது.

ஹெச்ஐவி நோய் உள்ளவர்களுக்கு பல்வேறு காரணிகள் இரத்த சோகையை அதிகரிக்க செய்கிறது.

- சிடி4எண்ணிக்கை குறைவு. (பாக்டீ சீட் 124 ஐ பார்க்கவும்).
- அதிகமான வைரஸ் தாக்கம். (பாக்டீ சீட் 125 ஐ பார்க்கவும்).
- ஏஇசட்டி உட்கொள்வது. (ரிட்ரோவிர் பாக்டீ சீட் 111 ஐ பார்க்கவும்)
- ஆப்ரிக்க-அமெரிக்கன் ஆக இருப்பது.
- பெண்ணாக இருப்பது.

பொதுவாக இரத்தசோகை உள்ளவர்களுக்கு ஹெச்ஐவி நோய் வளர்ச்சி 5 மடங்கு அதிகமாகும். இரத்தசோகை அதிக அளவு உயிர் இழப்பிற்கும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இரத்தசோகையின் சிகிச்சை இந்த அபாயத்தை நீக்குவதாக தெரிகிறது.

இரத்தசோகையை எவ்வாறு நீக்குவது?

இரத்தசோகையை குணப்படுத்துவது அதன் காரணத்தைப் பொறுத்ததாகும்.

- முதலாவதாக, நாள்பட்ட இரத்தகசிவு இருந்தால் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். இது உள்பட்ட இரத்தகசிவு,

இரத்தம் உறைதல், அல்லது மூக்கில் அடிக்கடி இரத்தம் வடிதல் காரணமாக

- அடுத்ததாக, இரும்பு, விட்டமின் பி12 மற்றும் பாலிக் அமிலம் (அல்லது போலேட்) இவற்றில் ஏதாவது பற்றாக்குறை இருந்தால் சரிசெய்வது.
- இரத்தசோகையை உண்டாக்கும் மருந்துகளை தவிர்ப்பது அல்லது அவற்றின் அளவுகளைக் குறைப்பது.

மேலே சொன்னவழிமுறையை செயல்படுத்த முடியாது. இரத்த சோகை உண்டாகும் என்பதற்காக மற்ற நோய்களுக்காக எடுத்துக்கொள்ளும் மருந்துகளை நிறுத்துவது முடியாத ஒன்று. இரண்டு அதிகப்படியான சிகிச்சைகளாவது இபிஓ ஊசி போட்டுக்கொள்வது மற்றும் இரத்தத்தை மாற்றுவது.

இபிஓ (எரித்ரோபொயடின்) ரத்த சிவப்பணுவை தூண்டும். 1985ல் ஆராய்சியாளர்கள் செயற்க்கை இபிஓ உருவாக்குவது பற்றி தெரிந்திருந்தார்கள். அது வாரம் ஒரு முறை தோலுக்கு அடியில் உட்செலுத்தப்பட்டது. இபிஓவை பொதுவாக ப்ரொக்ரிட் என்பார்கள்.

நீண்ட ஆய்வின்படி, ஹெச்ஐவி நோயாளிகளுக்கு இபிஓ சிகிச்சை மூலம் இறக்கும் அபாயம் குறைவதாக கண்டுபிடித்துள்ளது. இரத்த மாற்றம் இறப்பு எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதாக தெரிகிறது. இரத்த மாற்றம் அதிக ஆபத்தை ஏற்படுத்துவதால் இந்த முறை அடிக்கடி பயன்படுத்துவ தில்லை. இரத்த மாற்றம் தீவிரமான இரத்த சோகை உள்ளவர்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் ஒரே சிகிச்சை.

இருந்தபோதிலும் இரத்த மாற்றம் தொற்று ஏற்படுத்தி மேலும் எதிர்ப்பு சக்தியை அழிக்கும். இது ஹெச்ஐவி நோயாளிகளுக்கு மேலும் நோயை தீவிரப்படுத்தி இறக்கும் அபாயத்தை ஏற்படுத்தும்.

சுருங்கக்கூறினால்,

இரத்தசோகை சோர்வை அதிகரித்து மேலும் மக்களை வருத்தமடையச் செய்யும். அது நோயின் தாக்கத்தையும் அதிகரித்து இறப்பையும் ஏற்படுத்தும். இது ஹெச்ஐவி நோய் மற்றும் பிற நோயுள்ளவர்களுக்கு ஏற்படும். ஹெச்ஐவி நோய் மற்றும் பிற நோயுள்ளவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் மருந்துகளாலும் இரத்தசோகை ஏற்படும். எப்போதும் ஹெச்ஐவி நோய் மற்றும் எய்ட்ஸ் உள்ளவர்களுக்கு இரத்தசோகை பிரச்சனை இருக்கும். ஏஆர்ஐசிகிச்சையை தொடங்கியதும், மக்களுக்கு இரத்த சோகையின் அளவு படிப்படியாக குறைந்துள்ளது.

இருந்தபோதிலும் ஹெச்ஐவி உள்ள பாதிமக்களுக்கு இரத்த சோகையின் அளவு மிதமாக அல்லது ஓரளவு இருந்தது. இரத்தசோகைக்கான சிகிச்சை ஹெச்ஐவி நோய் உள்ளவர்களுக்கு ஆரோகியமாக அவர்கள் உயிர்வாழ உதவுகிறது. இரத்தகசிவு, இரும்பு மற்றும் விட்டமின் பி12 பற்றாக்குறை சரிசெய்வது முதலாவதாக அவசியமாகும். இரத்தசோகையை உண்டாக்கும் மருந்துகளை தவிர்ப்பதும் நல்லது. தேவப்படுமானால், இரத்தசோகை உள்ளவர்களுக்கு இபிஓ (எரித்ரோபொயடின்) சிகிச்சை செய்யப்படவேண்டும் அல்லது சில நோயாளிகளுக்கு இரத்த மாற்றம் செய்யலாம்.